

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

การศึกษาเรื่องความมั่นคงทางอาชีพของจักรยานยนต์รับจ้างสาธารณะ เป็นการศึกษาวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาถึงสภาพการทำงาน ทักษะที่มีต่อความมั่นคงทางอาชีพ การวางแผนอาชีพและความคาดหวังสำหรับอนาคตของผู้ขับขีรถจักรยานยนต์รับจ้าง ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษา โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ที่ประกอบอาชีพขับขีรถจักรยานยนต์รับจ้างซึ่งอยู่ในเขตกองบังคับการตำรวจนครบาล 1 กองบัญชา การตำรวจนครบาล จำนวนทั้งสิ้น 269 คน ได้แก่ สถานีตำรวจนครบาลนางเลิ้ง, สถานีตำรวจนครบาลสามเสน และ สถานีตำรวจนครบาลชนะสงคราม

เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ได้นำแบบสอบถามมาตรวจสอบความถูกต้องและวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมทางสังคมศาสตร์ SPSS ซึ่งได้ใช้สถิติต่อไปนี้ในการคำนวณค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ การหาค่าร้อยละ (Percentage) ค่ามัชฌิมเลขคณิต (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การทดสอบสมมุติฐานโดยใช้ t-test, F-test และ Chi-Square ที่กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งผลการศึกษาครอบคลุมประเด็นหลักต่างๆ คือ ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป ข้อมูลเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ สภาพการทำงาน ทักษะที่มีต่อความมั่นคงทางอาชีพ การวางแผนอาชีพและการคาดหวังในอนาคต และการทดสอบสมมุติฐาน โดยในแต่ละประเด็นสามารถสรุปภาพรวมได้ดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ขับขีรถจักรยานยนต์รับจ้าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษามีทั้งสิ้น 269 ราย ผลการศึกษพบว่า ผู้ประกอบอาชีพขับขีรถจักรยานยนต์รับจ้าง ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุอยู่ระหว่าง 21-25 ปี สถานภาพสมรสแล้ว มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร มีวุฒิการศึกษาอยู่ที่ระดับประถมศึกษา และมีผู้อยู่ในความ อุปการะเลี้ยงดู 1-2 คน

2. ข้อมูลเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ

ผลการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับซื้อรถจักรยานยนต์รับจ้างเป็นอาชีพหลัก มีอายุการทำงานอยู่ระหว่าง 1-4 ปี ทำงาน 9-11 ชั่วโมงต่อวัน เหตุผลในการเข้ามาประกอบอาชีพรับซื้อรถจักรยานยนต์รับจ้าง ส่วนใหญ่ร้อยละ 61.7 เข้ามาประกอบอาชีพรับซื้อรถจักรยานยนต์รับจ้างเพราะว่าเป็นอาชีพที่มีอิสระและรถจักรยานยนต์ที่ใช้ในการประกอบอาชีพเป็นของตนเอง โดยได้ซื้อเงินผ่อนแต่ส่วนใหญ่ผ่อนชำระค่างวดหมดแล้ว ส่วนรายได้จากการรับซื้อรถจักรยานยนต์รับจ้างต่อเดือนได้รับมากกว่า 8,001 บาทขึ้นไป

3. ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการทำงาน

การศึกษาด้านสภาพการทำงาน ผู้ศึกษาได้กำหนดตัวชี้วัดไว้ 3 ประเด็น ได้แก่ ความปลอดภัยในการทำงาน สภาพการทำงาน และสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ผลการศึกษามีดังนี้ ในเรื่องความปลอดภัยในการทำงาน จากการสอบถามกลุ่มตัวอย่าง โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ประเมินและตัดสินใจ พบว่า ส่วนใหญ่ไม่เคยประสบอุบัติเหตุ ไม่มีโรคประจำตัว และไม่เคยเกิดโรคภัยไข้เจ็บจากการรับซื้อรถจักรยานยนต์รับจ้าง เมื่อไม่สบาย กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ จะไปหาหมอ ส่วนเครื่องมือเครื่องใช้และอุปกรณ์ที่ช่วยให้เกิดความปลอดภัยมีความเพียงพอ และยังมีความเห็นว่าการปลอดภัยเป็นสิ่งที่จำเป็นโดยเฉพาะความปลอดภัยจากการเกิดอุบัติเหตุและอาชญากรรม ส่วนความปลอดภัยจากสิ่งแวดล้อม เห็นว่า ไม่มีความจำเป็น ในเรื่องสภาพแวดล้อมทางกายภาพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เห็นว่า ความร้อน และเสียง มีความไม่เหมาะสมในการประกอบอาชีพ ส่วนแสงสว่างและฝุ่นละออง เห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง และท้ายสุดในเรื่องสัมพันธภาพระหว่างบุคคล พบว่า สัมพันธภาพระหว่างบุคคล ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีสัมพันธภาพระหว่างบุคคล อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.64

4. ทัศนะของผู้รับซื้อรถจักรยานยนต์รับจ้างที่มีต่อความมั่นคงทางอาชีพ

การศึกษาด้าน ทัศนะของผู้รับซื้อรถจักรยานยนต์รับจ้าง ที่มีต่อความมั่นคงทางอาชีพ พิจารณาได้จาก 3 องค์ประกอบ คือ ความพึงพอใจต่อรายได้ การได้รับการยอมรับ การมีหลักประกันในการดำเนินชีวิต ผลการศึกษามีดังนี้ ในเรื่องทัศนะของผู้รับซื้อรถจักรยานยนต์รับจ้าง

พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากมีทัศนคติในเรื่องความพึงพอใจต่อรายได้ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 รองลงมาเป็นเรื่องการได้รับการยอมรับ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.41 ส่วนในเรื่องการมีหลักประกัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.92 อยู่ในระดับปานกลาง แสดงว่าผู้ขับขีรถจักรยานยนต์รับจ้าง มีทัศนคติต่อความมั่นคงทางอาชีพ ในเรื่องความพึงพอใจต่อรายได้ การได้รับการยอมรับ และการมีหลักประกัน มีความมั่นคงอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนภาพโดยรวมของทัศนคติต่อความมั่นคงทางอาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

5. การวางแผนอาชีพและการคาดหวังในอนาคต

การศึกษาด้านการวางแผนอาชีพและการคาดหวังในอนาคต ศึกษาเกี่ยวกับการคาดหมายระยะเวลาในการที่จะประกอบอาชีพ การวางแผนหรือการคาดหวังต่อการประกอบอาชีพ และเป้าหมายของชีวิตเมื่อต้องการเลิกอาชีพ ผลการศึกษามีดังนี้ ในเรื่อง การคาดหมายระยะเวลาในการที่จะประกอบอาชีพ พบว่า ร้อยละ 62.8 ยังไม่มีการคาดหมายระยะเวลาในการที่จะประกอบอาชีพ ส่วนในเรื่องการวางแผนหรือการคาดหวังต่อการประกอบอาชีพ พบว่า ร้อยละ 30.1 คาดหวังว่าจะประกอบอาชีพนี้ตลอดไป และในเรื่องเป้าหมายของชีวิตเมื่อต้องการเลิกอาชีพ พบว่า ร้อยละ 43.1 เมื่อเลิกอาชีพขับขีรถจักรยานยนต์รับจ้างแล้วอยากที่จะประกอบกิจการส่วนตัว

6. การทดสอบสมมุติฐาน

จากสมมุติฐานที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ขับขีรถจักรยานยนต์รับจ้าง ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ สมรส ระดับการศึกษา อายุการทำงาน รายได้ มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อความมั่นคงทางอาชีพ

จากการ ทดสอบสมมุติฐาน กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกัน จะมีทัศนคติต่อความมั่นคงทางอาชีพแตกต่างกัน พบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อความมั่นคงทางอาชีพ แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชาย มีทัศนคติต่อความมั่นคงทางอาชีพ แตกต่างจากเพศหญิง

จากการ ทดสอบสมมุติฐาน กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกัน จะมีทัศนคติต่อความมั่นคงทางอาชีพแตกต่างกัน พบว่า อาชีพมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อความมั่นคงทางอาชีพ แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกันจะมีทัศนคติต่อความมั่นคงทางอาชีพแตกต่างกัน โดยเฉพาะกลุ่ม

ตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 51-55 ปี และอายุระหว่าง 56-60 ปี มีทัศนคติต่อความมั่นคงทางอาชีพมากกว่าช่วงอายุต่ำกว่า 20 ปี

จากการทดสอบสมมติฐาน กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน จะมีทัศนคติต่อความมั่นคงทางอาชีพแตกต่างกัน พบว่า สถานภาพสมรสมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อความมั่นคงทางอาชีพ แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสที่ต่างกัน จะมีทัศนคติต่อความมั่นคงทางอาชีพแตกต่างกัน โดยเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสแล้ว มีทัศนคติต่อความมั่นคงทางอาชีพมากกว่าสถานภาพโสด

จากการทดสอบสมมติฐาน กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่างกัน จะมีทัศนคติต่อความมั่นคงทางอาชีพแตกต่างกัน พบว่า ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อความมั่นคงทางอาชีพ แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่างกัน จะมีทัศนคติต่อความมั่นคงทางอาชีพไม่แตกต่างกัน

จากการทดสอบสมมติฐาน กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุการทำงานต่างกัน จะมีทัศนคติต่อความมั่นคงทางอาชีพแตกต่างกัน พบว่า อายุการทำงานมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อความมั่นคงทางอาชีพ แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุการทำงานต่างกัน จะมีทัศนคติต่อความมั่นคงทางอาชีพแตกต่างกัน

จากการทดสอบสมมติฐาน กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่างกัน จะมีทัศนคติต่อความมั่นคงทางอาชีพแตกต่างกัน พบว่า รายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อความมั่นคงทางอาชีพ แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่างกัน จะมีทัศนคติต่อความมั่นคงทางอาชีพไม่แตกต่างกัน

จากสมมติฐานที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของผู้ขับขีรถจักรยานยนต์รับจ้าง ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อายุการทำงาน รายได้ มีความสัมพันธ์กับการคาดหมายระยะเวลาในการที่จะประกอบอาชีพ การวางแผนอาชีพหรือการคาดหวังต่อการประกอบอาชีพ และเป้าหมายของชีวิตเมื่อต้องการเลิกอาชีพ

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการคาดหมายระยะเวลาในการที่จะประกอบอาชีพ กับ อายุ สถานภาพ สมรส ระดับการศึกษา และอายุการทำงาน มีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.0001 ส่วนการคาดหมายระยะเวลาในการที่จะประกอบอาชีพกับ เพศ และรายได้ ของกลุ่มตัวอย่างไม่มีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการวางแผนหรือการคาดหวังต่อการประกอบอาชีพ กับรายได้ มีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.0338 ส่วนการวางแผนอาชีพ

หรือการคาดหวังต่อการประกอบอาชีพ กับ เพศ อายุ สถานภาพ สมรส ระดับการศึกษา และอายุการทำงาน ของกลุ่มตัวอย่างไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเป้าหมายของชีวิตเมื่อต้องการเลิกอาชีพกับ อายุ สถานภาพสมรส และอายุการทำงาน มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.0050, 0.0007 และ 0.0085 ตามลำดับ ส่วนเป้าหมายของชีวิตเมื่อต้องการเลิกอาชีพกับ เพศ ระดับการศึกษา และรายได้ของกลุ่มตัวอย่าง ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะระดับนโยบาย

มาตรการเกี่ยวกับการเพิ่มรายได้ให้กับผู้ขับขีรถจักรยานยนต์รับจ้าง

กระทรวงศึกษาธิการ

1. ควรมีการจัดการศึกษาหรือฝึกอบรมทางสายวิชาชีพเพิ่มเติมให้กับผู้ขับขีรถจักรยานยนต์รับจ้าง โดยอาจร่วมมือกับการศึกษานอกโรงเรียน โดยการเรียนรู้การสอนหรือการฝึกอบรมที่จัดให้มีขึ้น ต้องคำนึงถึงตัวผู้ขับขีรถจักรยานยนต์รับจ้างเป็นหลัก

2. ควรมีการลงไปสำรวจและเก็บข้อมูลจริงในพื้นที่ก่อนว่าในแต่ละพื้นที่ต้องการจัดให้มีการเรียนการสอนในเรื่องใด อาจจัดทำเป็นหลักสูตรในระยะสั้น ซึ่งการเรียนการสอนในแต่ละวัน อาจใช้เวลาเพียงแค่วันละ 30 นาที ถึง 1 ชั่วโมง

3. หลักสูตรของการเรียนการสอนควรให้มีการสอดแทรกเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องกับ คุณธรรม จริยธรรม หรือการสร้างจิตสำนึกเพื่อสังคมอีกด้วย เพราะไม่เพียงแต่จะได้ความรู้เพื่อนำมาประกอบอาชีพ แต่ยังได้มีคุณธรรมและจิตสำนึกเพิ่มขึ้นให้กับตนเอง ซึ่งสิ่งเหล่านี้อาจเป็นประโยชน์ให้แก่สังคมได้ อาจไม่โดยตรงก็โดยอ้อม

มาตรการเรื่องการมีหลักประกันในการดำเนินชีวิตให้กับผู้ขับขีรถจักรยานยนต์รับจ้าง

กระทรวงแรงงาน

ควรมีระบบการประกันสังคมออกมาให้กับผู้ขับขีรถจักรยานยนต์รับจ้าง และจะต้องไม่ทำให้เกิดเป็นภาระแก่ผู้ขับขีรถจักรยานยนต์รับจ้างมากเกินไป ซึ่งการกำหนดหลักเกณฑ์ต่างๆ ในการจ่ายเงินสมทบ ควรมาจากความต้องการของผู้ขับขีรถจักรยานยนต์รับจ้างเป็นหลัก

มาตรการเกี่ยวกับการยอมรับในตัวผู้ขับขีรถจักรยานยนต์รับจ้าง

สำนักงานตำรวจ

ควรมีการยอมรับให้ผู้ขับขีรถจักรยานยนต์รับจ้าง มาเป็นสายคอยช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือเป็นอาสาสมัครจราจรให้มากยิ่งขึ้น โดยให้โอกาสที่เปิดกว้าง มีการฝึกอบรมให้อย่างจริงจัง

องค์กรภาคเอกชนต่างๆ

องค์กรภาคเอกชนต่างๆ ควรยอมรับและเปิดโอกาสให้กับผู้ขับขีรถจักรยานยนต์รับจ้าง ได้เข้ามามีส่วนช่วยเหลืองานภายในองค์กรเพิ่มมากขึ้น เป็นมิตรและให้ความไว้วางใจ โดยมีการจ้างวานให้ทำงานพิเศษต่างๆ ให้อยู่เสมอ เพื่อทำให้ผู้ขับขีรถจักรยานยนต์รับจ้างสามารถมีรายได้เสริมพิเศษอีกหนึ่งทาง

มาตรการดูแลเกี่ยวกับสภาพการทำงาน

กรมควบคุมมลพิษ

ในด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ควรมีมาตรการที่เข้ามาดูแลในเรื่องเกี่ยวกับมลภาวะต่างๆ ที่เกิดขึ้น ซึ่งควรมีวิธีการดูแลและควบคุมอย่างหลากหลายวิธี อาทิเช่น อาจมีการทำโครงการรณรงค์ให้มีการเปลี่ยนท่อไอเสียรถยนต์ที่มีอายุการใช้งานมานานมากแล้ว ให้นำมาเปลี่ยนใหม่ได้ในราคาถูก โดยอาจร่วมมือกับภาคธุรกิจเอกชนต่างๆ

สำนักงานตำรวจ

1. ในด้านความปลอดภัยจากการเกิดอุบัติเหตุ การมีกฎหมายให้ใส่หมวกกันน็อคออกมา นั้นเป็นสิ่งที่ดีแต่ควรมีการบังคับใช้อย่างจริงจังให้มากกว่าเท่าที่เป็นอยู่ เพราะผู้ขับขีรถจักรยานยนต์รับจ้างที่ไม่ใส่หมวกกันน็อคนั้น ยังมีให้เห็นอยู่เป็นจำนวนมาก เมื่อเกิดอุบัติเหตุขึ้นจึงเป็นอันตรายอย่างยิ่ง

2. ในด้านความปลอดภัยจากการเกิดอาชญากรรมสำหรับผู้ขับขีรถจักรยานยนต์รับจ้างที่ต้องทำงานตอนกลางคืน อาจมีการจัดเจ้าหน้าที่ตำรวจคอยดูแล และคอยตรวจตราความเรียบร้อยให้มากยิ่งขึ้น เนื่องด้วยบางคนไม่กล้าที่จะทำงานกันในช่วงเวลานี้ เพราะกลัวว่าตัวเองจะได้รับอันตรายจากการปล้น จากการทำร้ายร่างกาย หรือบางทีอาจถึงขั้นต้องเสียชีวิต

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ขับชีรตจักรยานยนต์รับจ้าง

ส่วนผู้ขับชีรตจักรยานยนต์รับจ้างนั้น การที่จะมีความมั่นคงทางอาชีพมากหรือน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับตัวผู้ขับชีรตจักรยานยนต์รับจ้างเองด้วยเป็นสำคัญ ผู้ศึกษาจึงมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ผู้ขับชีรตจักรยานยนต์รับจ้างจะต้องมีระเบียบวินัยในตนเอง จัดสรรเวลาการทำงานให้เหมาะสม เนื่องจากอาชีพนี้เป็นอาชีพอิสระ ไม่มีผู้ใดมาคอยควบคุมการทำงาน การจัดสรรเวลาทำงานของตนเองให้ดีจึงเป็นสิ่งหนึ่งที่สำคัญ
2. ผู้ขับชีรตจักรยานยนต์รับจ้างจะต้องมีความขยันหมั่นเพียร ซึ่งเป็นหัวใจของการทำงาน หมั่นคอยกระตุ้นเตือนตนเองอยู่เสมอ เพราะเมื่อทำงานด้วยความขยันหมั่นเพียร ไม่เกียจคร้าน จะทำให้ตนเองมีรายได้ที่เพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย เมื่อมีรายได้ที่มากขึ้นทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำงานของตน สามารถสร้างหลักประกันในการดำเนินชีวิตให้ตนเองและครอบครัว ทำให้ตนเองได้รับการยอมรับจากผู้อื่นด้วย และท้ายที่สุดจะนำมาซึ่งความมั่นคงทางอาชีพได้ด้วยตัวของผู้ขับชีรตจักรยานยนต์รับจ้างเอง

ข้อเสนอแนะในครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาถึงความมั่นคงทางอาชีพของผู้ขับชีรตจักรยานยนต์รับจ้างในเขตอื่นๆ ที่มีกลุ่มผู้ขับชีรตจักรยานยนต์รับจ้างอยู่อย่างหนาแน่นและมีอยู่เป็นจำนวนมาก
2. ควรศึกษาถึงแนวทางการจัดโครงการฝึกอบรมทางอาชีพให้กับผู้ขับชีรตจักรยานยนต์รับจ้าง
3. ควรศึกษาถึงแนวทางทางการจัดสวัสดิการสังคม ให้กับกลุ่มผู้ที่ประกอบอาชีพขับชีรตจักรยานยนต์รับจ้าง